

Előfizetési árak:

Égész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyed évre 2 korona
Egy szám ára 20 fillér
Nyitlitter sora 40 fillér

FELVIDÉKI HIRADÓ

Hirdetéseket felvesz a punk kiadóhivatala és az Általános Tudósító Vidéki lapok központi hirdetési osztálya Budapes, VII., Erzsébet-körút 41.

POLITIKAI HETILAP

Magunkról — magunkért.

Huszonhat esztendeje immár, hogy édes hazánk eme legészakibb részén, a nemzetiségi mozgalmak hullámvérései közt, a hazaszeretettől át meg áthatott szívvel, lankadatlan kitartással és buzgalommal védjük ama legszentebb érdekeket, melyeknek hűségese istápolását a magyar nemzeti állam fenséges eszméje kötelességünké tesz.

Nem dicsekszünk a sikerekkel, a melyek önzetlen működésünk nyomán fakadtak. Elég ha megemlítjük, hogy lapunk immár felküzdötte magát a Felvidék magyar sajtóorgánumainak azon legelsőbbjei közé, melyeknek hangja nem vész el nyomtalanul, sőt a közvélemény irányításában, a nemzeti érdekek védelmi harcában határozott sullyal bir mindazok előtt, kik velünk együtt lelkesednek a legmagaszosabb nemzeti ideálokért.

A jóleső elismerés, mely abból a szerény, de lelkes csoportból, mely zászlónk alá szegődött, felhangzik felénk: a legszebb jutalma igyekezetünknek, törhetetlen fáradozásunknak. S amint a multban, ugy a jövőben is mindenkor az lesz a legfőbb törekvésünk, hogy közönségünk eme lelkes támogatására és szeretetére töltünk telhetőleg rászolgáljunk.

Mint eddig, ezentul is szeretettel öleljük fel édes hazánk érdekeit s a folytonos küzdelmek közt megedzett tollal szállunk sikra azok ellen, kik becüsletes és vallásos népünk lelkét és szívét hazug jelszavakkal megmetélyezni s őket a közös haza szeretetétől eltántoritani s a velük egy

ezredévet békés egyetértésben átélt magyar nemzetet önző célokból meggyűlöltetni igyekeznek.

S ha valaha, ugy ma, midön az izgatók által felkavart szenvedélyek szertesztét dühöngnek, még inkább szüksége van lapunkra mindazoknak, kik a nemzetiségi urak kicsinyes céljait, bomlasztó törekvéseit a maguk meztelenségében megismerni és értékelni kívánják.

Nem gyűlöletet, csak igazságot hirdetünk. Nem az emberi szenvedélyekre, hanem azok bölcs belátására építünk. Nem zavarok támasztása s ezek fanatikus élesztése, hanem ezek elsimitása s a békés megértés a mi célunk. Nem a meglevő rend felforgatását, hanem ennek a kor kívánóságai szerint való fejlesztését szolgáljuk.

Mindeme nemes igyekezetünkben azonban csak akkor érhetünk el határozatos sikereket, ha kivétel nélkül zászlónk alá szegődnek mindazok, a kik lelkes és igaz hivei a nemzetiségi áramlatok hullámai által ostromolt felvidéki magyar társadalomnak s nélkülözhető filléreikkel anyagilag is támogatására sietnek annak a küzdelemnek, melyet a legszentebb fogalom: a haza érdekében megvívunk.

Reméljük, hogy a magyar hazafias közönség kellőleg értékelni fogja elhatározásunkat s nehéz vállalkozásunkban, mellyel égető szükségét kívánunk pótolni, legalább az anyagiakban segítségünkre siet.

Épp ezért már most bizalommal fordulunk a közönséghez s kérjük, hogy lapunk előfizetői sorába belépni sziveskedjék.

A mult és a jövő.

Ha végigtekintünk a lezajlott politikai év eseményein, szinte szégyenkezve kell bevallanunk, hogy ezek az események majdnem teljesen nélkülözleket azokat a kimagasló, eszményi szempontokat, melyek a magyar állam, a magyar nemzet, a magyar faj megerősítését szolgálnák.

Vizsont azonban ha kutatjuk az indító okokat, melyek a politikai élet mezejét ily sivárrá, ily kétségbejöttön meddővé tették, megtaláljuk ama rettenetes kényszerhelyzetben, mely elé a nemzet, a nemzet igaz ügyét lelken viselő, nagy tettekre hivatott kormányja akkor állittatott, midön egy áldatlan helyzet tisztázására, a megbomlott alkotmányos rend helyreállítására vállalkozott.

Kötött kezekkel indult a nagy rendcsinálásnak, pedig a felhalmozódott piszok két szabad tenyérnek is elég munkát adott.

Épp ezért a jelenlegi kormány helyzete hasonlít ama hajóshoz, ki mig egyik kezével a kormányrudat igazgatja, a másik tenyerét pedig azon a léken tartja, melyet a hullámzó tenger mélyén rejtett szirt hasonított a bárka oldalán. Így evez, így védi meg a gondjaira bizott alkotmányt a végpusztulástól.

Ilyen helyzetben ki kívánhatná becsutelen szemforgatás nélkül, hogy ez az ezer veszéllyel küzdő hajó épp oly biztonsággal vezesse a hajót a kitűzött cél felé, mint amaz, ki verőfényes napon, gyengén ringó hullámok felett, teljes biztonságot nyújtó hajóval indul a végtelen vizeknek?

Amaz, ha csolnakjával biztos partot ér, dicsőbb dolgot végzett bizonyára, mint emez s az elismerés babérja őt

Nagy ujévi occassio!

Időtartam:
december hó 31-ig!

Nagy ujévi occassio!

Az árúk ezen időtartam alatt rendkívül jutányos árak mellett árusítatnak el

LANG M. ES FIA
dívatáruházában Túrócszentmártonban.

Rendkívüli alkalmi vásár!

Rendkívüli alkalmi vásár!

illeti, nem a veszély nélkül vitorlázót.

Es a magyar nemzet politikai életének vezetői, nem ugyanezt tették-e? Egy esztendei fáradságos küzdelem teljes munka után, nincs-e biztos révparton ezredéves alkotmányunk és nincs-e kijavítva a végpusztulással fenyegető rés, melyet gonoszok ejtettek feltett kincsünkön? Habár áldozatok árán is, nincs-e biztosítva fenyegetett gazdasági életünk, nincsenek-e konszolidálva mindama politikai viszonyaink, melyeken most már a nemzet belső erejének fejlesztése, a magyar faj uralmának teljes megerősítése, nagy léptekkel előre vihető?

Mindez immár tető alatt van! Az a természetlenség tehát, amelyet fentebb vázoltunk, csak látszólagos. A jelenlegi kormány egy hosszú év fáradságos munkáját az az alapozás nyelte el, melyből jövő reményeink, jövő nagyságunk díszes épülete fog kiemelkedni.

A gaz, mely az alapozás eme nagy munkája közben szabadon felburjánzott, nem lehet már hosszú életű. Az a vért lázító nemzetiségi izgatás, mely képzelt erejében már-már örvöngni kezdett, most már szemben találja magával azt a hatalmat, mely eddig a nemzet sorsán dolgozva, nem érezthette öklét a tilosban bitangolókkal. A minden oldalról megugatott magyarság az önérdéket hajhászó kolompokkal teljes erejével ismét szembeszállhat

s bizakodunk abban, hogy ebből az útközetből a magyar faj kerül ki fényes győzelemmel.

A kormány fáradságos, sok vizsontagság közt végzett munkája tehát csak a most beköszöntő évben hozhatja meg azokat a gyümölcsöket, melyeket az elmúltak után jogunk van reményelni. Épp ezért a beköszöntő politikai év elé a magyaros, a nemzeties fejlődés és teljes megerősödés szempontjából a legszebb és legkeesegetőbb reményekkel tekintünk s el akarjuk hinni, hogy gondoskodni fog a kormány oly módokra, melyekkel egyszer s mindenkorra elejét veszi azoknak a széthuzó törekvéseknek, azoknak a nemzeti-ségi velleitásoknak, melyek a teljes és nemzeties konszolidációnak ezideig — főleg a legutolsó időben — utjában állottak.

Ebben a hitben, ebben a reményben lépünk át az új esztendő küszöbén. — Adja a magyarok istene, hogy ne csalódjunk!

Újabb mentőkisérletek.

A „dühös magyarosítás“, a magyar brutalizmus, jog- és törvénytiprás s több efféle nem létező dolgok tengerében elmerülni készülő tót nemzetnek mentésére sietnek mindenfelől fajrokonai. A nagy igekezében a morvák és csehek vezetnek, akik a tótok iránt való rokonszenvük megnyilatkozásában határt nem ismerve,

minden alkalmat megragadnak arra, hogy azt minél eredetibb módon kifejezésre is juttassák.

A gyűjtések és invázió eszméi után most egy újabb ideát vet föl a „Hlas“-ban *Kolisek* dr., itt egész programját adja azoknak a munkálatoknak, melyek a közeljövőben a tótok érdekében megkezdendők lesznek.

A cseh-tót-morva ölekezésnek érdekében jelensége ez. Mindenekelőtt úgy beszél az egész, a faj által lakott területről, mint egységes, egymáshoz tartozó részekről, amelyeknek mesterségesen fölött korlátait sem látja szívesen. Ezt az egész térséget egy központból, szerinte Prágából kellene kulturális szempontból vezetni, ez volna a közös tudomány, művészet és irodalom központja, melyben a széles vidék kulturális szálai összefutnának s mely viszont ezek után a környéket látná el egyöntetű lelki eleséggel. Tudatára ébredtek — ugymond — annak, hogy külön tót, cseh, morva kultúra nincs, az itt-ott művelt ágak egy közös törzsnek, a szláv gondolkodásnak testéből fakadnak. E tekintetben különös fontosságot tulajdonít a tótoklakta vidéknek, a melynek szellemi erői szunyadnak még s mit a közeljövőben fölrázni éppen a közös kultúra szempontjából sürgősen megoldandó földadatnak tart. Az itt kamatozatlanul heverő kincsekre ráigazítja a cseh és morva festőket, zenészeket, költőket, írókat, innen merítenek — ugymond — újabb behatásokat művészetük számára. Azt állítja, hogy „a mi irodalmunk terjedni fog és ellenállhatatlanná válik, ha majd a Tótságon is keressük ha-

T Á R C A.

Mese a halálról és a korhelyről.

Irta: Kemény Simon

I.

Volt egyszer egy ember, akit Benedeknek hívtak, s aki nagyon istentelen életet élt. Ez a Benedek minden idejét a kocsmában töltötte, ahol hasonlóan istentelen társaival, literszámra öntötte magába a sárga, fehér, vörös és zöld színű italokat, amelyek közül egyiknek édes, a másodiknak keserű, a harmadiknak savanykás íze volt, de valamennyinek cseppjei között ezt az életet, de egy napon nagyon beteg lett. De ő evvel nem törődött, továbbra is eljárt a kocsmába s öntötte magába a gyilkos italokat. És mikor az Ur valamelyik hajnalon letekintett a zengő kék magasságból a beteg Benedeket az ut sarában látta fetrengeni. Magához intette ekkor a halál angyalát, így szólott hozzá:

— Fiam, holnap este leszállsz a földre s eloltod Benedek gyertyáját.

II.

Annak a napnak reggelén, melynek estéjén Benedek gyergyájának Isten akarata szerint el kellett aludnia, a konok lumpot valami különös gyengeség szállta meg. Egész nap nagyon szomorú volt és elhatározta, hogy estére nem megy kocsmába. Mióta az eszébe tudta, ez volt az első éjjel, melyet otthon töltött. Belebámult a lámpájába és egyszerre csak minden ok nélkül keservesen sirni kezdett. Mikor pedig elcsendesedett, tintát, papírost vett elő és írni kezdte a végrendeletét.

III.

És a menynek az a hivatalnok, akinek az a kötelessége, hogy az emberek élete után pontot tegyen, s akit a költők a halál angyalának neveznek, ebben a pillanathan elindult az égből. Leszállt abba a városba, melyben Benedek lakott és egyenesen abba a kocsmába ment, amelynek Benedek a nap és éj minden órájában vendége szokott lenni. Körülnézett de az öreg korhelyt sehol sem találta. Talán valamelyik másik csapszékben van, gondolta a halál és benyitott a legközelebbi lebhujba. Hanem Benedeket ott sem találta meg; sem a harmadik sem a negye-

dik kocsmában. Ahová az angyal belépett, ott a savanyú szesz illatos levegőn hideg lehellet futott át, az ajkak elnémultak s a lámpák lángja lobogni kezdett.

IV.

Ejhaj — gondolta — Benedek már bizonyosan ráunt az idevaló italokra, alighanem a másik városban mulat. Azzal egy vidám nótát füttyelve, a halál nekiindult a szomszéd városnak. Akik találkoztak vele emberek, azok megborzadtak s a foguk vacogott. Összejárta a szomszéd várost is, de Benedeket egyik csapszékben sem találta meg. Ekkor már kezdte bosszantani a dolog és megint tovább állt egy várossal. De ott is hiába járt, épp úgy, mint a tizedik, huszadik, századik és ezredik városban. Es amit így mindinkább nekidühösödve kutatta át a városokat, hogy valamelyikben lefellelje áldozatát, azon vette magát észre egy nap, hogy az öreg Európával végzett s ázsiai városok utcáin barangol. Es amellett, hogy a kötelessége kergette, nagyban vonzotta, a neki új élet is, a vídamság, a tánc, a zene, a dal. A komor halál az életnek ezeket a virágjait nem ismerte. Ő az életből csak a könyveket, jogtatásokat, fájdalmaiktól, vagy rémülettől eltörzult arcokat ismerte. Fülel csak a gyászdalok komor, nehéz hangjához s megálló emberi gépezetek

tásokat mesék, költemények, a zene és a tudomány számára. A mi kultúránk nagyobb teret és nagyobb eszközöket igényel: a Tótságra van szükségünk... Sok szenvedésünk onnan származik, hogy kicsiny nemzet vagyunk. A tótokkal kilenc milliányi nemzetet alkotnánk, amely szám nemcsak öntudatunkat fejlesztené, de az állammal szemben is tekintélyt kölcsönözne nekünk.

A cseh *Kálat*-nak eme szavaival támogatja cikkirő saját terveit, amelyek különben azokkal teljesen egyezők szellem tekintetében. Egységessé tenni a nyelvet s ennek révén az irodalmat, zenét stb-ít, ami más szóval annyit jelent, hogy a cseh nyelvet, zenét, gondolkodást áthurocolják majd határaink, hogy tót testvéreiket boldogítsák vele. Ez más szavakkal annyit jelent, hogy a terv szerint a mai tót nyelv mint irodalmi tényező megszűnnék s átengedi a teret annak, amely formájában tetszetősebb, tartalmában fejlettebb s így a vezetés szerepére is alkalmasabbnak látszik, szóval: belődül majd a csehbe. Igen érdekes, hogy ezt onnan a határon túl kezdik pengetni azok, akik eddig minden nyelv jogosultságát olyan szigorúan hirdették, valahányszor a tótok nyelvről volt szó. Tehát magyarul megtanulni nem, de a tótokat megcsehesíteni, azt szabad! Ha hozzátesszük még azt az ábrándot, mely kilenc milliányi nemzetről beszél az esetben, ha a tótokat is sikerül oda kapcsolniok, tisztában lehetünk azzal, hogy a cseh sógorok milyen kamatokat várnak azok után a pengő judáspénzek után, melyekkel ma a tót propagandát támogatják. Kíváncsiak vagyunk, hogy a nyelvükre annyi

féltékenységet szinlelő vezérek az új kísérlettel szemben milyen álláspontra helyezkednek majd.

Andrássy a külföldi támadásokról. A „Magyar Hirlap” munkatársa felkereste gróf Andrássy Gyula belügyminisztert, hogy megtudja benyomást és véleményét a külföldi sajtóban mind erősebben kiütőköző magyarellenes hajlandóság okai és lehetséges remédiái felől. A belügyminiszter a következőket felelte a hirlapirő kérdéseire:

— Bizonyára Excellenciának is az a benyomása — kezdte a hirlapirő —, hogy a külföldi sajtó ujabbban bizonyos idegességgel tárgyalja a magyar ügyeket s személtálatóan szívesen vesz olyan értesítéseket, melyek a magyar politikára kedvezőtlen világitást vetnek. Mi lehet az oka ennek az antipatiának?

— Eppen, amit említett — felelt gróf Andrássy —, az idegesség. A monarchia mai területén Európának szüksége van egy nagy hatalomra, mely a német birodalom s a balkáni világ közt egyensúlyt tartson. A magyar nemzeti törekvések azt a benyomást kelteik külföldön, hogy mi kifelé igyekezünk a mai nagyhatalmi alakulatból s az európai egyensúlyt feltérlni, idegeskedik, mikor mi megmozdulunk.

— S hogy van az — kérdezte tovább a Magyar Hirlap tudósítója —, hogy a külföldi lapok naggyobárára éppen ilyen ellenséges értesítéseket vesznek rólunk?

— Alkalmassint, mert sok odakin az ellenségünk — felelt a belügyminiszter — több, mint a jóbarátunk. A külföldi lapok tudósítói Bécsben élnek s ott nem barátainkkal érintkeznek, aki nem török magukat utánuk, hanem ellenségeinkkel, akik nem sajnálják a fáradságot, hogy felkeressék és influálják őket. S akik ügyesen élnek minden alkalommal, hogy elhitessék a világgal, mennyire veszélyeztetjük mi

magyarok a monarchia strukturáját s a dinasztiaival való egyetértést. Természetesen ugyanilyesmiben fárának a magyarországi nemzetiségek is. Ők azt a benyomást igyekeznek kelteni, hogy Magyarország mai belső rendje természetellenes, hogy fel kell houlania, ha a magyarság nem ad engedményeket a nemzetiségeknek — ez a bomlás pedig tovább terjedne az egész monarchiára.

— Ha ez így áll, kérdezte a Magyar Hirlap tudósítója, nem vagyunk-e magunk is hibásak, hogy a külföld így ítélhet, *de nobis sine nobis*?

— Hogyne volnánk hibásak, nagyon is hibásak vagyunk! Csak elkedvetlenedünk azon, hogy a külföld ilyeneket hisz rólunk, fájlaljuk, hogy a külföld magában nem sokat törődik velünk, de viszont magunk sem törődünk eleget a külfölddel. Valaha szálló ige volt a magyar glóbuszt kifigurázó — s való igaz, hogy ma is tulságosan elfoglalnak bennünket a magunk kis ügyei s csak felszínesen érdeklődünk a világ dolgai iránt. Ezért kevés is a közvetlen érintkezés köztünk s a külföld között, minél fogva a külföld is csak felszínesen ismer bennünket s hamar elhisi, ami rosszat hall rólunk. Valaha nem így volt; éreztük, hogy rászorulunk a külföld jóindulatára, ki is használtuk a külföld jóindulatát, mikor bajban s veszedelemben voltunk. Azt hiszem, annyira most sem vitte fel lsten a dolgunkat, hogy ezt a nagy faktort elhanyagolhatnók.

— De van-e módja, hogy felkeltsük és visszasszerezessük?

— Van, — voltaképp kezében van minden művelt magyar embernek, akinek bármiféle összeköttetése van idegenben. Figyelje csak meg, mennyire megmozdul, ha angol vagy német érdekről van szó, minden angol vagy német ember, akinek csak valami köze van hozzánk. Nem vár-

végző hörgéseikhez voltak szokva.

Es most látott arcokat, melyekre a szesz mámore a tökéletes, mindenről megelégedkez boldogság kifejezését várásolta; látott rut vonásokat, melyeket a részegség össze-vissza kuszált s az ellenállhatatlan báj hálójába igazgatótt. Különben csunya szemeket, amelyekben a mámor az értelem, a szellem villamos lámpáit gyújtotta fel. Hallott vidám, profán dalokat és mindez új volt neki s nem győzte eléggé csodálni. Aztán a gyönyörök rejtettebb barlangjaiba is benyitogatótt. Volt egy homályosan megvilágított, tompa selymekkel kibéltelt négyzetes teremben, melynek közepén ezüst liliumot ábrázoló kandelláber állt s a közepén illatos fűszerek égtek vakító fehér, de nem világító lánggal. A lilium széles medencéből nőtt ki, melybe a virág száraiból illatos rózsavíz szivárgott. Egy lilaselyem sátorból halk zene hallatszott s a bódító dalok úgy töltötték meg a termet, mint a nemes vörös bor a kristálykelyhet. A falak körül puha szines kereveten férfiak és nők heverésztek s fiszta kék füstöt erergető szivarkákat szívtak vagy édes gyümölcsöket ettek s kábító italokat ittak. Néha felkelt egy leány s körüláncolta a tűzet. Nagy, erős, hófehér bőrű, széke selyemhajú gyönyörű leányok gyorsan, ütemesen keringtek. Vékony

selyemingük hozzátapadt testükhöz s kidomborodtak az izmos idomok s a keblek kupolák módjára bütszken koronázták a mellüket. Barnabőrű maláj leányok álmódozva, lustán lejtettek, szemüket lehunyták, vastag, vörös ajkuk kissé megnyílt s üsszes felhérséggel kivillogtak a fogak. Karjukat széttárták s mint a reptüni készülő darvak a szárnyukat lebegtették; testük sulypontja lábuk ujjainak hegyén nyugodott s ez valami csodálatos, megejtő ritmusha szédítette mozdulataikat. Jöttek degenerált, apró, dushaju, hosszú karu, hosszú ujjú nők, akik meztelentül és vadul énekelve járták a táncot.

A halál anygala ezeken a négyeken megismerte a szerelem millió hangját. A vágy sóhajait, melyek hosszsan, egyenletesen szállnak s a beteljesedéseit, amelyek gürösesen szakadozottak; az öröm sikoltásait s a csókók zenéjét. Látott görösesen összeszoruló ujjakat, melyeket nem a kinok görbítették bele a párnákba, hanem a kéjek. Látott gyönyörtől reszkető térdeket, az epedés édes kinjában vacagó fogakat és egy nagy csóktól elfehéredett ajkat.

Mindez szenzációsan új volt a komor égi hivatalnoknak. Es mint egy dohos irodában megvénült díjnokot megrészegít egy csodás tavaszi reggel, melynek bájat eddig nem

ismerte, úgy szédült bele a halál az élet káprázatos újdonságaiba.

V.

Negyven évig barangolt így, egészen megelégedve a kötelességről, melyet az Ur reá bizott, mikor egy éjjelen — bizonyosan a föld kerekességének okán — visszatért abba a városba, amelyből elindult s amelyben Benedek lakott. Es csak ekkor jutott eszébe a kötelessége és az, hogy a vén korhelyt a lakásán keresse.

Othton Benedek a negyven évig tartó betegségtől s a roppant öregségtől meggyötörtlen lesújtó látvány volt. Iszonyuan szenvedett s negyven évek minden percében rimázkodott az ég urához, hogy ktljde már érte a halált, aki kinjaitól megváltta. Ám az Ur ezt a legjobb akaratall sem teljesíthette — mi tudjuk, hogy miért. Mikor aztán Benedek látta, hogy minden hiába, az ég nem szánja meg szörnyű szenvedéseiben, a szegény kinlódó agg revolvert vett elő — kinlódásai negyvenedik évének utolsó napján — s megmaradt végső kis erejével agyonlötöte magát.

A golyó épp abban a pillanatban ölte meg, melyben a halál anygala végre megtalálta s a szobájába lépett.

ják, hogy mi forduljunk hozzájuk s abban sem biznak, hogy majd a kormányuk ellát mindent. Mikor nemzetéért kell helyt állani, akkor minden egyes ember kormány s ez a helytállás minden egyesnek joga és kötelessége. Elvégre roppant erő van a részünkön: az igazság. Nem kell, nem is szabad hazudoznunk vagy szépigetnünk — elég rámtatnunk arra a történet bizonyított valóságra, hogy a magyar öntudat csak erősítette a monarchiát s a monarchia s a dinasztia, annál biztosabban rátamaskodhatik a magyarságra, minél inkább kielégítette törekvéseit. Aki nem vak, megláthatja, hogy az ugynevezett magyar sovinizmus sohasem volt veszedelem a monarchia nagyhatalmi állása számára s meg kell például látnia, hogy ma is a függetlenségi párti többség a legépebb érteket mutatja e nagyhatalmiság szükségéi iránt.

— A nemzetiségek, vetette fel végül a Magyar Hírlap tudósítója, ugyanezt vitatják. Azt mondják, hogy ami áll a magyar törekvésekre, áll az övéikre is.

— Mondani mondhatják, végezte Andrassy gróf, de csak levegőben lógó logikával. A politika nem elmélet dolga, hanem gyakorlati lehetőség és célszerűség s a mi hazánknak és államunknak magyarsága s benne a sokat felpanaszolt hegemonia hivatkozhatnék ezerszer a legörökebb isteni és emberi törvényekre, ha nem támaszkodhatnék a történelem gyakorlati bizonyosságára — arra, hogy itt fenn tudta s csakis ő tudja fentartani azt az erős államot, melyre a monarchiának, azt a monarchiát, melyre a nagyhatalmi egyensúlyrendszernek szüksége van. Tagadhatja-e valaki józan elmével, hogy minden engedmény, amit mi nem az idegen ajku polgároknak, hanem az egyes nemzetiségek külön egyénisége számára tennénk, nem is olyan, de még nagyobb khaoszt nevelne itt, mint az ausztriaié? Nagyobbat monddok, mert, ugyebár, ideát a magyar faj nem tudna ezekbe az új állapotokba úgy belenyugodni, mint odaát a német? S hogy is nyugodhatnék bele? Az osztrák német-ség nem volt sem állam-, sem birodalom-alakító erő; csak azon a réven állott első sorban, mert a dinasztia is német volt és német összefüggésű volt. A mi országunkat és államunkat mi magunk alkottuk, tartottuk meg és tartottuk fenn s egy csöpp kedvtünk sincs zsellér gyanánt huzódnunk meg abban a házban, melyet magunk építettünk és magunknak építettünk.

Egy alispán a nemzetiségi veszedelemről. Neogrady Lajos dr., Szepesvármegye újból megválasztott alispánja, széköfoglalója alkalmával, miután az általános politikai helyzetről megemlékezett, a mindinkább terjedő nemzetiségi tulkapásokról a következő nagyjelentőségű kijelentéseket tette:

Csak szük látókört lehet az, ki a mai állapotban egy hosszú és megnyugtató béke biztosítékait találja fel és ki önkéntelenül ne érezze, hogy a fegyverszűnetet örái, a nemzet minden irányu megerősítésére kell felhasználnunk. Ez a feladat hátterbe szorít minden, rendes viszonyok közt bármily üdvösnek és sürgősnek mutatkozó teendő

és parancsolólag lép a törvényhatóságok elé, különösen most, midőn a közjogi küzdelmekben lekötött nemzetet saját ithonunkban alatomos ellenségek kezdik ki és rágalomokkal igyekeznek lerontani a külföld azt a kis rokonszenvét is, mely nemzeti életünk törekvéseit eddig megérteni képes volt.

Az alulról jövő és állami segítségünket oly mélyrehatóan fenyegető ezen veszély alatt a nemzetiségi mozgalmakat értem; azokat a lázításokat, melyek ma már a Szepességnek századokon keresztül nyugodtan és megelégedetten élő köznépét is részben megmetyeltyezték és ezzel elégedetlenné, boldogtalanná tették.

Nemzeti életünk biztonságának és állami önállóságunk veszedelme nélkül ezt a bűnös igazdást télenül nézünk nem szabad, nem szabad annál is inkább, mert a sajnos, előttünk álló közjogi küzdelmek sorsa attól függ, vajjon képesek vagyunk-e nemzetünk egységét idejekorán biztosítani vagy sem.

Ennek a kérdésnek az előöntése képezi nézetem szerint a vármegyék első, legsürögőbb feladatát és ennek fogjuk szentelni első sorban minden erőnket, minden tudásunkat. Hatalmas kézzel kell belenyulnunk ebbe a darázsészekbe, vaskézrel a lázítókkal, a szeretet, az igazság kezével a félrevezetett néppel szemben.

Nagy szerep vár ebben a fontos és nehéz munkában a rendezett tanácsu városokra mint azokra a központokra, melyek szervezetenél fogva is megfelelő szellemi erővel rendelkeznek arra, hogy a nemzetellenes eszméket csirájukban elfojthassák és a vidékükhöz tartozó községek ellentálló képességét erősítsék. Ebből a szempontból felette kívánatos az, hogy e határszéli vármegye kisebb városai a sok tekintetben meg nem felelő törvény által nehézzé tett szervezet mellett is megtartsák önállóságukat és különösen, hogy a szükséges szellemi erőket — első sorban a tisztviselők nyugdíjkapességével — biztosítani igyekezzenek.

Gyűlés a szeretetben.

A nép jobban tart vallása intelmeitől, mint a világ minden törvényétől összevőre. Erre építették a nemzetiségi igazság vezérei haditervüket, amit hogy miképen sikerült nekik végrehajtani, azt a legutóbbi események szomorúan mutatják. Sikertült már a pánszláv agitációt a vallás fölszentelt hajlékába huroolni és sikerült azt bevinni minden más helyre is, mely a vallással némi kapcsolatban áll. Amikor már ezt megteszik, amikor céljaiknak istent és annak tiszteletét is alárendelték már, nem szükséges külön fejtegetnünk, hogy törekvünk a tisztességet illetőleg milyen kritikában részesüljön. Az a cél, melynek elérésére a vallás ilyen megalkázása is jó eszköz: nem lehet igaz, nem lehet nemes, nem lehet jogosult.

Pedig ha végitekintünk ma azon a téren, mit a nemzetiségek megszálva tartanak, úgy megdöbbenéssel kell tapasztalnunk, hogy ott a vezetés szerepét majdnem tisztára reverendás alakok foglalták le.

Hogy most e téren a tisztogatás némileg megindult, behúzták kissé a fejüket, de hiba volna azt hinni, hogy ez a teljesmegnyug-

vást jelentené talán. Ezek okulva farsaik esetén, csak ravaszabbak lettek. Szomorú jelenségeket tüntet föl a legutóbb lefolyt idő azon a téren, amelyet ezek a lelkiatyák szántottak meg. Soha a nemzetiségi igazítás olyan undok, visszataszító szint nem öltött még, mint éppen most. A nép hivatott vezérei, lelki életének pásthorai úgy töltötték be hivatalukat, hogy elküldötték népüket oda, a hol a vezetés szerepe veszéllyel jár. Mint a jó vezérekhez illik, saját elbódított néptömegeiket kergették előre, hogy a vezetés gyűnyrűsége tisztából ők is vegyék ki igazukat s kóstolják meg azt a kenyeret, amellyel dicsőség is talán, de annál több veszély is járhat. S ezek az emberek mentek, ugymentek, mintha nem is gondolkodó lények, hanem egy jól összekonstruált gépezetnek holt részei volnának, melyeknek a megindítás pillanatában a korlátlan engedelmesség egyedüli kötelességük még abban az esetben is, ha a biztos halállal néznek is szembe. — Tudjuk, hány ilyen öntudatlan áldozata van eddig is a vezérek öltözköztettségének.

És ugyan mivel tették szert ennyi befolyásra? Honnan merítették erőt, hogy annyi ember szabadsága, élete fölött mindenhatóan rendelkezni képesek? Hogy ennyi embert az általk is látott biztos veszélybe kergetni képesek, honnan ez a hatalom?

Kisajátítottak ők valamit, amivel hazug céljaikat befessék, kiszinezék, vonzóvá, sőt lebilincselővé tegyék; amitől a szent célok szolgálatába szegődött vezérek dicsfényt, szávaik meggyőző erőt, sőt erősen szűgérőló hatást, minden ténykedésük tetszetős mázt kapjon, valamit, ami őket a tömegekkel ellenállhatatlan erővel és mindennél jobban összekötöni képes s amit végül fenyegetéssel, sőt fenytétkül is föl lehet használni: s ez a vallás.

Ezt az eszmét, amely neuzeteket választ el egymástól, vagy fűz össze, mely sok millió ember lelkivilágának egyedüli mozgató rugója, mely óriási hatalmával leginkább látszott célra vezetőnek a tömegek megnozgatásában: ezt az eszmét alacsonyítják le annyira, hogy eszköztül használják most föl; a vallás magasztos eszméjét alacsony eszköztül, piszkos, ünérteket kereső célok szolgálatában.

Ennek tárgyát: az istent állítják oda tananak hazugságaik igazolására, őt hívják segítségül bűnös törekvéseik szepítgetésére, sőt hívják föl törvény gyanánt, melynek a tömegek vakon engedelmeskedni tartoznak és bíró gyanánt maguk mellett, ha vétkeiket menteni, vagy leplezni kell s velünk szemben is, ha a nép szemé előtt ránk sújtani jönnek tartják.

Ennek erejével küldik oda embereiket, ahova nekik tetszik s annak erejével kényszerítik az ottmaradásra, a kitarásra.

Ha van itt sürgős tenni való, az nem lehet más, mint megtörni, megsemmisíteni azt a hatalmat, amit ma bűnös tüzékedéssel ezek megrottása árán gyakorolnak. El kell tudni választani a vallást az ő politizálásuk hazugságaitól.

Elismerjük, hogy történtek már kísérletek a kérdés ilyen megoldására, de ezek a tények csak pillanatnyi szűmet hoztak az igazítás mthelyében, mit az óvatosság teremtet meg inkább. Itt szigoruan szemmel kell tartani a fekete apostolokat és ha egyik-másik működni kezd, kérlelhetetlen szigorral

kell elbánni vele, mert csak gyököres eljárással leszünk képesek megtörni azt a hatalmat, mely a szent dolgok visszaélésével, bűnös fölhasználásával a nemzet és maga a vallás rovására alakult. S amikor ugy az utolsó farizeust is megfosztjuk annak lehetőségétől, hogy vallásával tüzérkedhessék: egyszerűen is magától foszlik széjjel az a sok ködkép is, mikot hiveik megtévesztése céljából építettek.

De mindaddig, amig a vallás hirdetésének subája alatt tüzérkedhetnek, amig a templomok biztos menedékei lehetnek az igaztáknak, mindaddig, amig ezeket a szent helyeket a kufár hadaktól úgy meg nem tisztítjuk, gyököres és biztos orvoslástól beszélni sem lehet.

Mert a nép nemcsak hogy jobban ragaszkodik, de jobban fél is a viláslástól, mint a világ minden törvényétől összevéve.

Lapunk előfizetőinek, munkatársainak és minden jóakaróinknak boldog új évet kívánunk!

Vérszegénységet

rendkívül gyorsan gyógyít a SCOTT-féle Emulsió és az ezen betegségből származó kedélytelenséget, csüggedést és gyengeséget is elhárítja. Az a jó hírnév, melyet a SCOTT-féle Emulsió kivívott magának, különösen

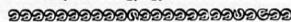
Az Emulsió valószínűleg a SCOTT-féle módszer vérdíjait — a hasznot — kérjük figyelembe venni.

Vérszegénység

eseteiben azon alapszik, hogy annak elkészítéséhez azokat a legfinomabb szereket használják, a melyek pénzért egyáltalában beszerezhetők s amelyeket sok évi tapasztalat alapján tudtak felismerni, továbbá, hogy ezen alkotrészek a sajátos SCOTT-féle eljárás által izletes, könnyen emészthető Emulsióvá dolgoztatnak fel. Ennek eredménye ezen készítmény, melynek tápernye fölülmúlhatatlan.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 fillér.

Kapható a gyógyszerárakban.

Előfizetési felhívás!

Tisztelettel felkérjük a t. előfizetőinket, kiknek előfizetésük e hó végével lejár, sziveskedjenek ez irányban mielőbb intézkedni.

Azon t. előfizetőinket, kik előfizetéseikkel hátralékbán vannak, ezuttal is tisztelettel kérjük, hogy hátralékaikat kiadóhivatalunkba mielőbb eljuttatni sziveskedjenek.

A „Felvidéki Híradó” előfizetési ára:

Egész évre — — — — — 8 kor.

Fél évre — — — — — 4 „

A kiadóhivatal.

H I R E K.

Karácsonyfa-ünnep. A turóci jótékony négyesület által rendezett karácsonyfa-ünnep ma délután 2 órakor fog megtartatni a vármegyeház nagytermében. Az ünnepély fényének emelésében a magyar daloskör is közre fog működni.

Esdő szó. Magyar szívünk egész lelkesedésével tesszük magunkévá a szent karácsony előtt azt a meleg fölhlívást, amelyet a József Kir. Herceg Szanatórium Egyesület küldött hozzánk. Hölgyeink! Magyar nők! Gondoljanak a szegénysorsu tüdőbetegekre. Sokat megmenthetünk közülök, ha a munkát nem sajnáljuk. Csak egy levelező-lapot írjunk a tüdőbetegekért küzdő József Kir. Herceg Szanatórium Egyesületnek (Budapest, IX, Lónyay-utca 47.) s kérjük az egyesület ridiküljét. Ez a csinos gyűjtőtársoly számmal van ellátva, a belügyminiszter engedélyezte és benne irgalomadómanyyok gyűjthetők. Az emberszeretetnek micsoda nagy diadala volna, ha a mi városunkból és vidékéről is akadna egy-két jólelkű urhölgy, aki egy levelező-lapot írni nem sajnálna s aztán, ami fontosabb, összeszedné a jó szivektől a szegénysorsu tüdőbetegek jóvoltára a szeretetadómanyyokat. Sokat töprengünk azon, hogy szeretteinknek mit vegyünk karácsonyi ajándékkul? A legnagyobb ajándékban részesíthetjük a tüdőbetegeket, akiknek legdrágább kincsüket, életüket adhatjuk vissza. Hölgyeim! A szeretet ünnepén gondoljanak az egyesület esdő szózatára s gyámolítsák igaz szívük szerint.

Tisztújító közgyűlés. Vármegyénk törvényhatósági bizottsága a folyó hó 30-án, azaz holnap délelőt 10 órakor tartja tisztújító közgyűlését. A közgyűlésre szóló meghívókat vármegyénk alispánja még a mult hét folyamán szétküldte, a következő tárgysorozattal: 1. Tisztviselőválasztás. 2. Az összes vármegyei bizottságok, albizottságok és választmányok újbóli megalakítása.

A villamos világítás ügye egy lépéssel ismét előre haladt. A jövő hét folyamán jelentkező iver lesznek a közönség rendelkezésére bocsátva, melyeken a háztalajdonosok előjegyzéseiket megtehetik.

Eljegyzés. Strausz József m. kir. állami vasuti hivatalnok eljegyezte Nagy Margitot, Nagy Márton máv. ellenör, stubnyai állomásfőnök bájos leányát.

Szilveszter-est Ruttkán. Mult számunkban már hirt adtunk arról, hogy a felvidéki reformátusok a folyó hó 31-én az építendő református templom javára műkedvelői előadással s tombolával egybekötött mulatságot rendeznek. A mulatság — tekintve a gondosan összeállított műsort és annak szereplőit — rendkívül élvezetesnek ígérkezik. Közönségtünk figyelmét újból felhívjuk a nemes célú estélyre s egyben közöljük annak programját: 1. Nyitány. Előadja a református dalárda. 2. „A szerelemről.” Felolvassa Kiss G. Gyula. 3. „Cimbalom-koncert.” Medgyessy Zoltántól. Előadja Antalits Irma zenekonzervatóriumi tanár. 4. „A kakasülön.” Monolog Gabányitól. Előadja Gottfried József. 5. „Hajnali uram.” Melodráma. Szüvegét írta E. Kovács Gyula. Zenejét szerelte K. Zathureczky Berta. Dr. Boldis Dezső zongorakiséréte mellett szavalja Veszely Imre. 6. „Nem tudom én...” Thern Károlytól. Előadja a dalárda. 7. „Mézes betek után.” Páros jelenet. Előadják Elczner Berta és Vogelhut Gyula. 8. Tárogatón játszik Martincsek Károly. 9. „Az öngyilkos.” Monolog Gabányitól. Előadja Kiss G. Gyula. 10. Liszt Ferenc VI. Rhapsodiája. Zongorán előadja Antalits Irma. 11. Népdal-egyveleg. Előadja a dalárda.

A Vasuti Munkások Országos Szövetségének Ruttkai Helycsoportja e hó 31-én szintén Szilveszter-estélyt tart, még pedig színielőadással egybekötve. A minden tekintetben kitűnően összeállított gazdag műsor a következő: 1. Ezer csillag. Golb Jánostól. Előadja a dalkar. 2. Virágtakadás. Vigjáték 3 felv. Irta Murai Károly. 3. Magyar kuplé. Előadja Novitzky Bertalan. 4. Az ostarhangok. Bedő Józseftől. Előadja a vegyeskar. 5. Magyar kuplé. Előadja Kovács Hugó. 6. Katushoz. Cszmadia Sándortól. Szavalja Veöreös István. 7. Hegedűszóló. Zierertől. Előadja Reinisch Mariska. 8. Magyar kuplé. Előadja Bojás Imre. 9. A szomjas ember tűnődése. Petőfítől. Előadja Veöreös István. 10. Béka-kantáté. Henig-től. Előadja a dalkar. 11. Tau Perlen. Fantázia. Reinisch Józseftől. Két citerán előadják Reinisch Mariska és Grünbaum Sarolta. 12. Magyar kuplé. Előadja Roxer Vilmos. 13. Kínai influenza. Kossoviistól. Előadja a dalkar. 14. Német duett. Előadják Holub Ferenc és Elbert Károly. 15. Egyveleg népdalokból. Hraditól. Előadja a vegyeskar. 16. A sűtéségy. Ladányi Rezsőtől. Előadja Jankovszky Rezső. 17. Élőkép. — Műsor után tánc virradtig.

Vorekodó béresek. Hercz Ignác helybeli földbirtokos cselédei ugyancsak jókora ribilliót csaptak karácsony ünnepén. Valami felett hajbakaptak s úgy istonigazában ütlegelni kezdték egymást. Egyik béres felesége aztán teljesen elvesztette az eszt s éppen a saját férjéit úgy fejbe találta egy kapanyéllal, hogy ez menten elterült. A póruljárt embert csak szorgos orvosi ápolás után sikerült eszméletőre téríteni. A nehézes sebestől lakásán ápolják.

Széndézsmaiók. Jeszenszky Ferenc, a ruttkai Szobek-féle Mészgyár feltgyelője panaszt tett a ruttkai esendörparancsnokságnál, hogy a gyár számára szállított szenet ismer-

Eszterházy-Cognac, Hubert „Gentry Club” pezsgő
eredeti gyári áron kapható STEINER SAMU-nál Turócszentmártonban.

relden tettesek megtizedelik. A csendőrség kinyomozta a tetteseket **Albrekt János, Tari János és Paulik János** ruttkai lakosok személyében s letartóztatta. Ugyancsak szénlopás miatt panaszolta be a kassa-oderbergi vasúti **Ledniczky Mária** ruttkai lakost, kit a csendőrség szintén átadott a helybeli királyi járásbírósnak.

Legnemesobb újvívi ajándék: Családunk javára szóló életbiztosítás, minőt a legkülönbébb módokozatok szerint ajánl: **Wiz Miksa**, a „Triesti általános biztosító társaság“ (Generali) helybeli képviselője.

Fatolvajok. **Csernák József** jahodniki molnár már régebb idő óta észrevette, hogy valaki a fűrészmalom mellett felhalmozott fáját alaposan megdézsmálja. Egy ideig maga lesett a tolvajokra, de nem akadt semmiki nyomukra. Végre is a csendőrséghez fordult, ki azután a fatolvajokat **Junász József és Kozmán Adám** zábori lakosok személyében ki is nyomozta és átadta őket a büntető járásbírósnak.

Baleset. **Roxer Vilmos** ruttkai főműhelyi munkást súlyos természetű baleset ért egy mozdony felszerelése közben. Jobb kezének mutatóujján oly erős zuzódást szenvedett, hogy a seb gyógyulása valószínűleg néhány hétig eltart.

A kocsilámpások ellensége. Már többször megtörtént, hogy a Patsch-féle nagyvendinglő kocsiszinje alá behuzott hintókról a lámpa úgy eltűnt, mintha a föld nyelte volna el. Az ügyes tolvajnak sehogy sem tudtak a nyomára akadni. Az elmúlt héten **Dittert Gyula** uradalmi főérdész kocsija állott a szín alatt s egy tisztességesen öltözött alak éppen akkor emelte ki a kocsilámpát, a midőn **Pekala** járási őrmester a nyitott kapu előtt elhaladni készült. Az őrmester rögtön észrevette, hogy az urias külsejű tolvaj miben tőri a fejét. Megállt és ráesett. Mikor már mindkét lámpát a kabátja alá rejtette és menekülni készült, akkor nyakacsapott és bekísérte a csendőrségre. Vallatás közben aztán beismerte a tolvajlást. **Blaskó Jánosnak** hívják ezt a kifogástalanul eltűzött lámpatolvajt.

A beszélő néma. Nem is egy, hanem többen voltak, kik a siketnémák körmbányái intézetének karácsonyünnepélyén beszéltek. Az intézet egyik termében szelíd diszt karácsonyfa áll. Alatta sok mindenféle édesség, játékszer, a népszerű dió ésogyoró, valamint tömérdek ruhában megnyilatkozott játékonyság. Mellette a természet árvainak kipirult arcai és örömtől repező szívei. **Váradi Zsigmond**, az intézet igazgatója, ünnepélyes beszédet mondott a jelenlévő közönséghez. Kivált a hölgyekhez. (A ruhákat ők varrják. Hogy hívják őket?) Azután előlépett egy pötlönnyi gyerek. Siketnéma az istenadta s szavalni kezdett. A szép karácsonyfáról beszélt. Az egész karácsonyfa nevetett rája. Az emberek gyönyörködve nézték. Azután egy egész osztály diskurzust folytatott a karácsonyfáról. Mennyi hang ez egyszerre a némák hajlékában. Végre **Szabolcska Mihály** egy szép költeményét hallottuk felzendülni egy kis szöke siketnéma fiu ajkán. Miután a szívek megteltek, a kezek sem maradtak üresen. Az apró emberkéek egészen elveszték a sok ruhában és édességben, amit kaptak. Az ünnepély zárószava **Palkovics Emil** polgármesteré volt, ki mint az intézet felügyelő-

bizottságának elnöke, ugy a varrásban közreműködő hölgyeknek, valamint az intézet igazgatójának, (ki az egész ünnepélyt rendezte, az ajándéktárgyakat gyűjtötte) a szeretet nevében köszönetet mondott.

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller igazi, népszerű háziszerré lett, mely számos családban már sok év óta mindig készletben van. Hátfájás, csipőfájdalom, fejfájás, köszvény, csúznál stb.-nél a Linimenttel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító hatást idéztek elő; sőt járványkóránál, minőt a kolera és hányóhasfolyás az altestnek Linimenttel való bedörzsölése mindig igen jónak bizonyult. Ezen kitűnő háziszér jó eredményrel alkalmaztatott bedörzsölésképpen az influenza ellen is és tüvegben: á 80 fillér, 1 kor. 40 f. és 2 korona, a legtöbb gyógyszerárban kapható; de bevásárlás alkalmával tessék határozottan: **Richter-féle Horgony-Linimentet (Horgony-Pain-Expeller)** kérni, valamint a „Horgony“ védjegyre és a Richter cégjegyzékre figyelni és csak eredeti tüveget elfogadni.

Szerkesztésért felelős: **Dugovich Titus.**
Helyettes szerkesztő: **Boldizsár Boldizsár.**
Kiadótulajdonos: **Moskóczi Ferencé.**

Tisztelt vendégeimnek, jóbarátaimnak és ismerőseimnek:

boldog új évet kívánok!

Rösler József,
a Dom-szálló bértoje.

• Védjegy: „Horgony“ •

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

egy régióknak bizonyult háziszér, mely már sok év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult köszvényénél, csúznál és meghűléseknél, bedörzsölésképpen használna.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossá legyünk és csak olyan tüveget fogadjunk el, mely a „Horgony“ védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ara tüvegben K-80, K 1.40 és K 2.- és ügyszólván minden gyógyszerárban kapható. — Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél, Budapest.

DE Richter gyógyszerárak az „Arany országhoz“, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.

Mindegy napi szétküldés.

Turócvármegyei raktár: **Schönaich Viktor** gyógyszerésznél Zúlvórálján — és **Toperczer Sándor** gyógyszerésznél Turócszentmártonban.

• ■ ■ ■ Teljes menyasszonyi berendezések! ■ ■ ■ ■

SVEHLA JÁNOS

kárpitos és disztó, Turócszentmárton.

Nagy butor-raktár! •—• Temetkezési vállalat!

A mostani vásárlási idény alkalmából ajánlom a n. é. közönségnek dusan felszerelt raktáramat, u. m.: dívánpárnákat, szobaszőnyeget, függönyöket, ablakvédőket, szivarasztalkákat, képeket, tükröket, olajfestményeket, fali- és álló etazsereket, kottatartókat, gyermek-kocsikat, gyermekszánokat, író- és sakkasztalokat stb. — Elvállal: tekeasztalbehuzásokat, szoba- és teremdisztítéseket és a legdivatosabb kárpitosmunkákat izléses kivitelben.

• ■ ■ ■ Teljes menyasszonyi berendezések! ■ ■ ■ ■

**Vadászok
figyelmébe!**

Fegyverek, revolverek — 30—50 százalékkal — olcsóbban kaphatók nálam, mintha m'sutt részletfizetésre vásárolna.

• Kérje ingyen és bérmentve legújabb árjegyzékeimet.

Halászlati, vadászati, torna, uszó és egyéb sportcikkekből állandóan dus raktár!

FÖLDESI L. fegyver- és sportcikkék üzlete BUDAPEST, VII, Rákóczi-ut 6. Naponta 100 csomagot küldök vidékre!

Wix Miksa

Turócszentmárton.

Fűszer és csemege kereskedés
és ujévi ajándékok raktára.

Prágai sonkát folyó hó

23-ától 31-éig **K 2:20**

árban árusítok.

Rheuma és vértisztítás!

Tisztítani a vért! Egy vértisztítókúra ugy az egészséges, mint a beteg embernek feltétlenül szükséges! Egy kitűnő, a széles világban közismert vértisztítószer Grundmann P. gyógyszerész (Berlin, SW., Fridrichstrasse 207.) antireumatikus vértisztító teája. Mint házszer ajánlatos romlott savak, kiütések, bőrvizskeg, reuma, hólyag és vesebajok, vértolódás stó. esetén és ezért nem szabad egy családban sem hiányoznia. A tea beszerezhető Grundmann P. gyógyszerésznél Berlin, SW., Fridrichstrasse 207. Próbát és képes brosurát ingyen küld. Eredeti csomag 1, 2 és 4 korona. Magyarországra vámmentes.

Nagy ujévi vásár!

Vásároljunk olcsón
ujévi ajándéktárgyakat
hízárolgosan Steiner Sajos díszmárkájában

Turócszentmártonban.

Minden vevő 50 lit bevásárlásnál egy valódi amerikai

14 car. aranyórát ingyen kap!

akár részvétvárlásnál is.

Nagy raktár: képek, keretek, tükrök, szobrok, nippék, pálmák és mindenféle szobadíszekben.

Kis fénykép utáni fényképnagyítások és fotomail-képek (broszták, óraláncfűzők, nyakkendők stb.) gyorsan és olcsón készülnek!

E hirdetés csak 1908. január 15-ig érvényes.

☛ Szabad bemenet! ☛

☐ Vásárlási kényszer nélkül! ☐

HÉDA B.

fűszer- és csemegeüzletében Turócszentmárton.

Asztali borok; rum- és likőr-
különlegességek.

Ujévi ajándékok

nagy választékban.

Legfinomabb kávé

5 kilogrammos postacsomagokban
a legolcsóbb áron, bérmentve!

Legolcsóbb fűszerárú-bevásárlási forrás!

Koestlin-féle legfinomabb teasütemények; Fürth-, valamint Heller-féle cukorkák. ■ Déligyümölcsök.

☛ Eladó ☛

egy Benczur-féle Budavár be-
vételét ábrázoló, színes nyo-
mat. Bővebbet a kiadóban.

A ki legjobban szerkesztett, teljesen független,
nagy napilapot járattatni óhajt, fizesse elő

„Az Ujság”-ot!

Előfizetési árak:

Egy évre K 28.—
Fél évre „ 14.—
Negyed évre „ 7.—
Egy hónapra „ 2:40

Az Ujság terjedelme rendszeren
28—32—36 oldal. Vasárnap és
ünnep-napokon 60—100 oldal.

Megrendelési cím:

„Az Ujság” kiadóhivatala

Budapest, VII., Rákóczi-ut 58. sz.